

صدور فرمان دستگیری امام حسین(ع) / «شیعیان ما، ما را رها کرده‌اند»

کاروان حسینی در ۲۳ ذی‌حجه به منزل‌گاه زباله رسید. ابن‌زیاد دستور داد تا اباعبدالله(ع) را دستگیر کنند و ایشان در سخنانی اعلام کردند که شیعیان تنهایشان گذاشته‌اند.

کاروان حسینی در ۲۳ ذی‌حجه به منزل‌گاه زباله رسید. ابن‌زیاد دستور داد تا اباعبدالله(ع) را دستگیر کنند و ایشان در سخنانی اعلام کردند که شیعیان تنهایشان گذاشته‌اند.

روزشمار عاشورا روزشمار یک واقعه خاص نیست، زیرا که هر سرزمینی کربلا و هر زمانی عاشورا است. توجه به ابعاد رویدادهایی که در یک روز می‌افتد، چهره‌ای ملموس از امری تاریخی نشان می‌دهد، رویدادی که تاریخی پس از خود را شکل داده است.

دستور دستگیری امام حسین(ع)

درهای دربار ابن‌زیاد باز شد تا جاسوس وی که به مکه فرستاده بود، خبر از امام حسین(ع) به او بیاورد. جاسوس اموی خبر آورد که شانزده روز است که حسین بن علی(ع) از مکه خارج شده است و امروز در قلبیه بنی سکون است. ابن‌زیاد وقتی از موقعیت امام حسین(ع) آگاهی یافت حربن یزید ریاحی را برای دستگیری امام(ع) به سوی ایشان ارسال کرد.

ورود امام حسین(ع) به زباله

امام حسین(ع) امروز به منزل‌گاه زباله وارد شد. زباله منزل‌گاهی دارای دو برکه و چاه‌های آب فورانان بود و منازل و مسجدی در آن‌جا وجود داشت. امام حسین(ع) پس از رسیدن به مسجد رفته و نماز خواندند.

پیکی از کوفه به سمت زباله آمد و نامه‌ای را به فرزند رسول خدا(ص) داد. ایاس بن عثل نامه‌ای را از سوی محمد بن اشعث آورده بود. گویا مسلم بن عقیل پیش از شهادت از وی خواسته بود که نامه‌ای به امام حسین(ع) بنویسد و از وی بخواهد که به کوفه نیاید.

علاوه بر خبر شهادت مسلم و هانی، خبر شهادت عبدالله بن یقفر نیز در این‌جا به امام رسید. عبدالله بن یقفر برادر رضاعی و نامهرسان امام به مردم کوفه بود که دستگیر شد و ابن‌زیاد از او خواست تا امام را در مسجد کوفه لعن کند که وی پذیرفت اما وقتی بالای منبر رفت از مردم خواست تا از حسین(ع) حمایت کنند، پس از این اقدام، ابن‌زیاد دستور داد تا عبدالله بن یقفر را نیز بکشند.

«شیعیان ما، ما را رها کرده‌اند»

امام(ع) پس از شنیدن این اخبار که از دیروز آغاز شده بود، تصمیم گرفتند تا اطلاعات را با همراهان خود در میان بگذارند و در سخنانی کوتاه گفتند:

بسم الله الرحمن الرحيم

اما بعد، خبر ناگوار شهادت مسلم بن هقیل و هانی بن غرو و عبدالله بن یقفر به ما رسیده است. شیعیان ما، ما را رها کرده‌اند. هر کس از شما می‌خواهد برود، برود بر او حرجی نیست و بر گردنش بیعت و ذمه‌ای نیست.

بسیاری از کاروان امام حسین(ع) پس از شنیدن این واقعیات از زبان ایشان کاروان را ترک کردند و تنها تعداد کمی پیرامون امام(ع) باقی ماندند. امام پیش از حرکت از این منزل‌گاه دستور داد تا آب فراوان برداشته شود.